

Cenzurat

Daniela RAȚIU s-a născut la Brașov. A absolvit Liceul de Arte Plastice „Ion Vidu” din Timișoara, licențiată a Facultății de Științe Politice, Filosofie și Științe ale Comunicării – Jurnalism a Universității de Vest, licențiată a Facultății de Drept și Științe Administrative a Universității „Tibiscus”. A urmat un master de Foto/Video în cadrul Facultății de Arte și Design a Universității de Vest din Timișoara. Este membră a PEN România și a Uniunii Scriitorilor din România – Filiala Timișoara. Membră a Societății *Timișoara*. A activat în cadrul *Ariergarda*, fondată de scriitorii Daniel Vighi, Viorel Marineasa și Lucian P. Petrescu. Ca jurnalist, a scris la *Ziua de Vest*, *Evenimentul Zilei* – Ediția de Vest, *Ziare.com*, *evz.ro*, *adevărul.ro*, *newsweek.ro*, *lapunkt.ro*. A coordonat UVT TV/Media Hub. Scrie pe *sunmedia.ro* și *mediaquality.ro*.

A debutat editorial cu volumul de poezie *Ciorap cu firul dus*, Editura Marineasa, 2005. Este autoarea volumelor de poezie: *Staniol* (Editura Charmides, 2018) și *Anestezia. Un singur poem* (Editura Casa de Pariuri Literare, 2022). A publicat romanele: *Ochelari de damă*, Editura Brumar, 2005; *In Vitro*, Editura Cartea Românească, 2007; *Ultimul an cu Ceaușescu*, Editura Litera, 2022; *Sfârșitul lumii e un tren*, Editura Cartier, 2023; *Frica*, Editura Cartier, 2024 (proiect câștigător al Bursei de Creație și Rezidențe Cărturești 2024, ediția a IV-a). În 2015, a fost unul dintre finaliștii concursului de scenarii HBO, coautor al scenariului *Pauker*. În 2016, a publicat volumul de teatru *Măcelarul îi citea pe ruși*, Editura Tracus Arte. În 2022, a publicat volumul cronică-jurnal *Cinci luni care au salvat România. Matrioșka. Războiul Hibrid și războiul lui Dragnea cu România*, Editura Casa de Pariuri Literare.

Un fragment din romanul *Ultimul an cu Ceaușescu* a fost publicat la Editura Magellan (Franța), într-un volum colectiv, în traducerea Floricăi Courriol. Romanul *Sfârșitul lumii e un tren* a fost publicat de Grasset (Franța), în traducerea Floricăi Courriol, și urmează să fie publicat de Editura Kopernik (Olanda), în traducerea Charlottei van Rooden, de Editura Suhrkamp (Germania), în traducerea lui Ernest Wichner, precum și de Editura Bonnier Forlag (Norvegia).

DANIELA RAȚIU

CENZURAT

Viața românilor înainte de 1989 în note informative,
rapoarte ale Securității, planuri de supraveghere
a populației și, între acestea, supraviețuirea

Cu o șira spinării, vertebre de flash fiction

CARTIER
i s t o r i c

CARTIER

Editura Cartier, SRL, str. București, nr. 68, Chișinău, MD2012.

Tel.: fax: 022 20 34 91, tel.: 022 24 01 95. E-mail: vanzari@cartier.md

cartier.ro

cartier.md

Cărțile CARTIER pot fi procurate online pe cartier.ro & cartier.md și în toate librăriile bune din România și Republica Moldova.

Cartier eBooks pot fi procurate pe iBooks și pe cartier.ro & cartier.md

LIBRĂRIILE CARTIER

Librăria din Centru, bd. Ștefan cel Mare, nr. 126, Chișinău.

Tel./fax: 022 21 42 03. E-mail: librariadincentru@cartier.md

Librăria din Hol, str. București, nr. 68, Chișinău.

Tel./fax: 022 24 10 00. E-mail: librariadinhol@cartier.md

Distribuție în România prin *Librăriile Humanitas*.

Comenzi online: libhumanitas.ro

Comenzi prin e-mail: vanzari@libhumanitas.ro

Comenzi telefonice: 0723 684 194

Colecția *Cartier istoric* este coordonată de Virgil Pâslariuc

Editor: Gheorghe Erizanu

Lector: Lucia Țurcanu

Coperta: Vitalie Coroban

Design/tehnoredactare: Marina Darii

Prepress: Editura Cartier

Tipărită la Tipografia Centrală

Daniela Rațiu

CENZURAT

Ediția I, mai 2026

© 2026, Editura Cartier, pentru prezenta ediție. Toate drepturile rezervate.

Cărțile Cartier sunt disponibile în limita stocului și a bunului de difuzare.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Rațiu, Daniela.

Cenzurat: Viața românilor înainte de 1989 în note informative, rapoarte ale Securității, planuri de supraveghere a populației și, între acestea, supraviețuirea/Daniela Rațiu. –

Ed. 1. – [Chișinău]: Cartier, 2026 („Tipografia Centrală”). – 434, [5] p.: facs., fot. –

(Cartier istoric/colecție coordonată de Virgil Pâslariuc, ISBN 978-9975-79-902-7).

Ref. bibliogr. în subsol. – [600] ex.

ISBN 978-9975-86-938-6.

32(498):94(498)

R 29

Cuprins

Nori de lapte în frigider 11

Bine ați venit în Republica Socialistă România!

Studenta 23

Scrisoare interceptată de Securitate. Urarea
emoționantă a unei studente către tatăl ei:
„Să fie unt la kilogram și pâine de 15 feluri!” 24

Sărbătoritul. Cel Mai Iubit Fiu al Poporului, Tovarășul
Nicolae Ceaușescu 37

Ziua de naștere a Tovarășului Nicolae Ceaușescu.
Sarcinile trasate de PCR și de Securitate pentru
toată suflarea Patriei 38

Milițienii 51

Securitatea deghiza „disidența” în infracțiuni
de drept comun. Tudor Postelnicu: „Să-i găsim
ca borfași, să acționăm cu miliția” 52

Inginerul cu stilouri 69

Inginer român, vânat de Securitate în 1985,
întors din Bangladesh cu 256 de stilouri chinezești
ascunse în fundul dublu al valizei..... 70

Femeia 89

Securitatea controla „avorturile spontane”.
Intervențiile clandestine ratate, decese mascate
în „blocaj renal” sau „septicemie” 90

Lupa	97
Securitatea aduna informații despre avorturile clandestine: „Noi, femeile, am ajuns fabrici de copii”	98
Carnea.....	105
În România comunistă, „vânzarea preferențială a cărnii” era pedepsită. Milițienii și securiștii îi supravegheau pe cetățeni să nu facă „speculă”	106
Milițienii.....	115
Ceaușescu raționalizează consumul de gaze naturale și de curent electric. Ministrul de Interne, Tudor Postelnicu, le interzice milițienilor să folosească reșourile în unitățile de lucru	116
Preoții.....	123
Securitatea supraveghea informativ preoții, aplicând „influențarea pozitivă” pentru a-i racola drept „surse”. Dacă erau „ineficienți”, se implementa metoda kompromat	124
Generalu’ DIE.....	135
Detalii despre fuga generalului Pacepa și distrugerea cvasicompletă a rețelei DIE. Planul Z-Z al Securității în 1989	136
Visul de aur	147
Ultimul discurs al lui Ceaușescu de Anul Nou – obsesia pentru „visul de aur al omenirii până în 2000”. Revelionul la români înainte de ’89	148
Locuri vulnerabile.....	155
Rețeaua „Universitatea” a Securității: studenți și profesori, informatorii cărora li se cerea „vigilența sporită” în sesiune.....	156

Înscrisuri dușmănoase	163
Frica de a ridica de pe stradă o hârtie cu „înscris dușmănos”. Miliția și Securitatea cooperau pentru „supravegherea populației”	164
Tipograful fugar.....	171
Majoritatea românilor visau să fugă din România comunistă. Povestea tipografului fugar, dat în urmărire de Securitate la granița cu Ungaria și Iugoslavia	172
Șpionul-șpionilor	181
Pe urmele lui Nicolae Pleșiță. Spionaj la „Laboratorul de corp solid și rezonanță” al UBB. Dosar de „obiectiv” și un suspect – un fizician din Ungaria cu rude în Cluj-Napoca.....	182
Tinerii	191
Tineri urmăriți de Securitate pentru „dedicații muzicale” la Radio Europa Liberă.....	192
Filajul.....	201
Tehnici de filaj ca-n filme, folosite de Securitatea comunistă. Ofițerii erau instruiți inclusiv pentru „folosirea deghizajului și machiajului”	202
Coloniile de muncă.....	215
Ceașescu și ipocrizia condamnării regimului Dej. Colonia Salcia, gardieni condamnați pentru atrocități, reîncadrați în muncă și trimiși la case de odihnă pentru refacere.....	216
Informatorii.....	227
Studentii de la „Babeș-Bolyai” filaiți de Securitate. Detalii din dosare.....	228

Întortocheat.....	239
Securitatea îl monitoriza pe Cornel Dinu. Fostul fotbalist și antrenor avea numele de cod „Dramaturgul”.....	240
Destrămarea anturajelor.....	251
Securitatea „destrăma anturajele” tinerilor care ascultau Europa Liberă și plănuiau să fugă în Occident.....	252
Poetul.....	265
Dosar de securitate. Ion Monoran, elev, exmatriculat de la liceu pentru intenția de a fugi în Occident.....	266
Cernobâl.....	273
Cernobâl, 1986. Securitatea activează rețeaua de informatori pentru a supraveghea „starea de spirit” a cetățenilor.....	274
Elevii.....	285
Securitatea a recrutat 10.000 de adolescenți înainte de 1989.....	286
Halatele albe.....	295
Rețelele de informatori din mediul medical, planuri de măsuri și „pătrunderile informative”.....	296
Medicamente, ioc.....	303
Criza medicamentelor din Republica Socialistă România în rapoartele Securității.....	304
Aktionsgruppe Banat.....	313
Revoluția culturală de tip maoist. Securitatea analiza literar-ideologic poeziile publicate de scriitorii din Aktionsgruppe Banat	314

Îndrumătorul Principal	327
Nicolae Ceaușescu și ordinul criminal din 4 iulie 1977 de sistare a oricăror consolidări ale clădirilor afectate de cutremur	328
Cetățenii străini	339
Securitatea îi fila pe cetățenii străini cazați la hotelurile din București și de pe litoral	340
Vorbește singur	351
Securitatea interesată de medicii cu „probleme psihice”: „Și-a lăsat plete și își amenință colegii cu moartea”	352
Paramilitar	357
Tinerii erau organizați paramilitar înainte de '89. Instrucție de front cu arme veritabile, marșuri cu intonare de cântece patriotice	358
Cerbul de Aur	369
Securitatea îi fila în anii '70 pe artiștii de la Cerbul de Aur. Un cântec considerat propagandă pentru Israel a fost interzis	370
Savarina, obiectiv	379
Savarinele, subiect de notă informativă în România comunistă: „Există riscul de a-l supăra pe șeful de unitate”	380
Pe cap de om	387
Vânzarea de oameni – etnici germani și evrei – contra valută în conturile Securității	388
Gorbaciov, Marele Frate de la Răsărit	397
Securitatea a organizat informativ-operativ venirea la București, în 1989, a lui Mihail Gorbaciov, Marele Frate de la Răsărit	398

Ultimul congres	409
Congresul al XIV-lea al PCR, organizat operativ-informativ de Securitate. Ultimul eveniment politic important din viața lui Ceaușescu.....	410

Omul Nou

Moștenirea tulbure lăsată de Nicolae Ceaușescu românilor	431
<i>Viața de după moarte a lui Nicolae Ceaușescu,</i> de Ioan Stanomir	434

Final

<i>A existat opoziție la comunism?,</i> de Mădălin Hodor	438
---	-----

Nori de lapte în frigider*

Kilometri de dosare ale fostei Securități se află la CNSAS**. Securitatea. Direcția de Securitate a Statului. Temuta DSS. Într-o frază, AI rezumă: „Securitatea lui Ceaușescu, organizată sub forma Departamentului Securității Statului (DSS) în cadrul Ministerului de Interne, funcționa ca un aparat represiv complex și ierarhizat. Era structurată pe direcții specializate (informații interne, contraspionaj economic, contrainformații, contraspionaj militar, securitate/gardă și anchete), unități speciale pentru filaj (Direcția F), luptă antiteroristă (USLA), dezinformare și supraveghere”.

Dosare cu sute de mii, poate milioane de note informative, planuri de măsuri, rapoarte, documente *Strict Secret*, fotografii, acte de tot felul – un infern birocratic al Securității comuniste construit în decenii de dictatură, inspirat de modul de organizare al temutei structuri sovietice NKVD, de represiune a cetățenilor sub orice formă posibilă și imaginabilă. Regim de închisoare: reguli stricte și pedepse aplicate pentru orice deviație sau încălcare a regimului de viață, de muncă. Totul sub

---

* Citat din poemul *A sta la coadă la lapte* de Horst Samson, scriitor din grupul Aktionsgruppe Banat. Poemul face parte dintr-o listă de poeme publicate în „Neue Banater Zeitung” (1981-1982), „expertizate” de colaboratorii Securității în notele informative. Poemul se află într-un dosar privitor la Aktionsgruppe Banat, alături de alte documente și de un raport întocmit de Inspectoratul Județean Timiș al Ministerului de Interne, Securitate, document „Strict Secret”, adresat Direcției I, personal generalului-maior Borșan Dumitru, privind definitivarea rechizitoriului și a propunerilor de trimitere în judecată pe numele lui William Totok, student la anul III, Facultatea de Filologie-Istorie a Universității din Timișoara, ANCSAS, fond informativ, Dosar nr. 210845, vol. 2, ff 83-87.

** Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

lupa aparatului represiv. Securitatea a fost un sistem de represiune care a consolidat un regim totalitar în cadrul căruia persoana era un număr, un nume pe un document, un cetățean lipsit de drepturi fundamentale. Republica Populară Română, apoi Republica Socialistă România, o veritabilă închisoare pentru cetățenii ei. Impunitatea absolută pentru autoritatea statului a creat un sistem de represiune infernal cu scopul de a supraveghea, controla și destrăma orice formă chiar și minimală de protest, de rezistență a cetățeniilor, de revoltă sau de schimbare politică a regimului comunist instaurat în 1945.

Narațiunea Securității potrivit căreia românii nu au avut disidență s-a fixat în mentalul colectiv înainte de 1989, dar și după căderea comunismului în decembrie 1989, continuând să prolifereze ca un virus care își locuiește gazda fără intenția de a o părăsi. O boală cronică greu de vindecat. Înainte de 1989, era în interesul Securității ca fiecare cetățean să știe că nimeni nu mișcă-n front, fiecare cetățean să fie convins că toți românii acceptă regimul și că este imposibilă orice formă de organizare a oricărei forme de rezistență politică. Tuturor să le fie frică pentru că „peretii au urechi” și „ochi”. Pentru a reuși asta, în anii '70, Securitatea a inventat „deghizarea” disidenței în infracțiuni de drept comun. Disidența politică transformată într-un dosar penal de drept comun. Securitatea împușca doi iepuri dintr-un foc. Macula „disidența politică” și îi putea arunca pe oponenți în închisoare, instrumentând penal cauza, ștergând orice urmă a „delictului” politic. Dacă nu îi arunca în beciurile Securității, în anchete fără sfârșit sau în închisori, îi lăsa „în libertate”, dar le distrugea sistematic viața personală și profesională prin compromitere (kompromat, metoda specifică, termen în jargonul agenților KGB). AI rezumă: „Kompromat” (abreviere din rusă: komprometiruyushchiy material – material compromițător) reprezintă (reprezenta) o metodă de obținere, fabricare și utilizare a informațiilor compromițătoare (documente, fotografii, înregistrări video/audio) pentru a șantaja, discredita sau controla o persoană publică, un politician sau un om de afaceri”. Interesantă este formularea folosită de AI la timpul prezent, și anume: „Această tactică este utilizată frecvent în spațiul post-sovietic, fiind considerată o armă a serviciilor de securitate și a elitelor politice pentru a asigura loialitatea sau a elimina rivalii”. Efectul teribil

al „kompromatului” era „izolarea socială”. Consecința aceasta a „izolării sociale” era una care deriva „natural” din kompromat, însă desăvârșită de Securitate. Efectul pervers. Trebuie să înțelegem faptul că respectivele „kompromat” și „izolare socială” erau instrumentate atât de Securitate, cât și de Miliție, dar și de structurile de partid și presupuneau de la cele mai sordide metode precum zvonistica, până la cele mai cumplite – presiunea psihologică, jocul cu mintea omului, distrugerea lui socială și psihologică. Acest „tratament” nu se aplica doar „formelor” mai complexe ale „disidenței politice”, precum în cazurile lui Gheorghe Ursu sau Doina Cornea, dar chiar și în cele mai simple forme de „oposiție politică” – de exemplu, comentarii în cadrul colectivului de muncă, chiar pentru banale comentarii politice. Securitatea puna în funcțiune mecanismul de persuasiune, de „influențare pozitivă”, cu tot arsenalul de metode de presiune psihologică, de amenințări pentru nefericitul aruncat în izolare socială, un infern fabricat menit să îl înnebunească de cap pe cel vizat, ca etapă spre racolarea în „rețelele de informatori”. Dacă refuza să devină informator, exista un întreg arsenal de metode pentru pedepsirea refuzului. Cei vizați nu erau doar adulți, oameni maturi trecuți prin viață, cu discernământ, ci erau și tineri, studenți, adolescenți sau elevi, orice categorie socială era vizată, fără menajamente. Fără milă. Republica Socialistă România, colonia penitenciară kafkiană.

Opoziția politică era „deghizată” în infracțiuni de drept comun – furt din avutul obștesc, infracțiuni contra bunelor moravuri, tulburarea liniștii publice, deținere de valută ori „deghizarea” în afecțiuni psihice și internarea în spitale psihiatrice. Pentru „deghizarea psihiatrică” un diagnostic era și, spre exemplu, printre altele, „delirul revendicativ”. Cartea aceasta este despre ceea ce am înțeles din studierea dosarelor CNSAS, învățând să decriptez documentele, să fac conexiuni, să citesc „printre rânduri”. Securitatea nu îi distrugea doar pe „marii disidenți”, pe cei cunoscuți spațiului public, pe cei despre care Radio Europa Liberă putea să dea de știre lumii întregi despre ce se întâmpla cu ei în spațiul concentraționar RSR – asta dacă vorbim despre Paul Goma, Gheorghe Ursu, Doina Cornea și alte figuri publice. Securitatea distrugea orice formă minimală de disidență, de opoziție politică. Această carte vorbește despre mecanismul tenebros, sofisticat și kafkian de

distrugere a omului în sistemul totalitar – Republica Socialistă România, Republica Tovarășului Nicolae Ceaușescu și a Elenei Ceaușescu. Republica Securității și a nomenclaturii comuniste, a uriașului aparat politic care se întindea peste toată țara ca o monstruoasă caracatiță. Această carte este povestea disidenței și a opoziției politice „banale”, „mărunte”, „tăcute”.

Din nefericire, în prezent, românii continuă să fie prizonierii acestei narațiuni securitiste, lipsită de conținut și contrazisă de kilometri de dosare care dovedesc tocmai existența opoziției românilor, a disidenței de orice fel, dar și a mașinăriei infernale de urmărit cetățeni, de „avertizat”, de „destrămat anturaje”, de „îndepărtat din zonă”, anchetat, constrâns, „influențat pozitiv”, compromis, izolat social, amenințat, arestat, bătut, torturat, condamnat, terorizat, aruncat în închisori, executat.

Am scris această carte în care am adunat articole publicate pe platforma ziare.com în perioada 2020-2021, lucrând în echipa condusă de jurnalista Ramona Ursu* care, la rândul ei, în cărțile sale, a scris despre dictatura comunistă, dar și despre întortocheata democrație postdecembristă de astăzi. Am rescris fiecare text, contextualizând istoric, despre viața de zi cu zi a românilor și cum, în fapt, orice formă, chiar și minimală, de opoziție, era efectiv anihilată. O carte care demonstrează, bazându-mă pe documente din dosare CNSAS, că a existat disidență/opoziție, nu doar a intelectualilor, a scriitorilor, dar mai ales a existat disidența/opoziția cetățenilor simpli, din toate categoriile sociale, în toate gradele și formele de manifestare. Într-un context social teribil și constant de teroare psihică și fizică. O disidență/opoziție permanentă în banda joasă a dictaturii, manifestă încă de la instalarea regimului comunist în 1945 și până la căderea regimului lui Nicolae Ceaușescu, în 1989. Demersul de a scrie această carte s-a cristalizat în mintea mea declanșat într-un anumit context în care m-am aflat la un moment dat, anul trecut, în 2025.

---

* Ramona Ursu, *Dosarele Securității. Marian Munteanu și Miron Cozma versus Piața Universității*, Editura Integral, 2016; *Vă vedem*, Editura Humanitas, 2018; *Statul paralel*, Editura Humanitas, 2019.

La peste 36 de ani de la căderea comunismului, a Zidului Berlinului, dezagregarea Blocului comunist, destrămarea URSS, narațiunea securistică potrivit căreia românii nu s-au opus regimului comunist și nu am avut disidență am auzit-o de atâtea ori, însă, la momentul la care mă refer, narațiunea respectivă a fost fluturată ca un adevăr istoric, ca o certitudine din beton armat, parcă mai consolidată decât oricând. Aceste alegații sunau așa: „românii au fost toți colaboraționiști”, iar „scriitorii români toți s-au conformat și, chemați la Cenzură, au spus: *Da, să trăiți!*”. O dovadă de ignoranță, dar și o mostră de teribilism care să ia „fața” audienței. Perpetuarea acestui fals istoric este, în cele din urmă, un atac asupra adevărului istoric.

Am considerat că este necesară, în cadrul textelor, repetarea unor expresii, a unor situații, de exemplificare a strategiei Securității și a felului în care regimul comunist a fost organizat în raport cu cetățenii pentru a crea acea atmosferă în care românii au trăit înainte de 1989. Între textele din carte, sunt prezente și unele scrise în urma discuțiilor avute cu Andrei Ursu, cercetător CNSAS și scriitor, dar și cu Germina Nagăț, cercetător științific în cadrul CNSAS. Importante au fost și discuțiile avute pe tematica controlului Securității cu Mădălin Hodor, istoric, vicepreședinte CNSAS, consilier superior în cadrul Direcției Investigații a instituției.

Fiecare document, fiecare plan, notă informativă sau situație expusă în această carte trebuie privită într-o amplificare fractalică a unui regim totalitar care a durat din 1945 până în 1989. În acest interval de timp, românii au trăit într-o societate în care erau în permanență hăituiți, ca într-o veritabilă vânătoare în care cetățenii erau vânatul, iar Securitatea și întregul aparat politic al statului român totalitar erau vânătorii. Un regim totalitar care și-a terorizat cetățenii neprecupețind nimic din arsenalul terorii pentru a-și impune și consolida linia ideologică și puterea politică prin orice mijloc și cu orice preț.

Dincolo de textele din volum care descriu societatea așa cum funcționa ea în comunism, paradoxul pe care îl revelează această carte – prelungindu-se dincolo de paginile ei, în viața reală – este unul tulburător și înfricoșător, totodată. Vreme de decenii, cetățenii români au manifestat o rezistență, în doze și forme de manifestare diferite, dar

se raportau la un vis puternic, o proiecție pe care o aveau permanent în inimă și în minte – dorința de libertate. Proiecția unui vis posibil de atins, cândva, cumva – Libertatea. După căderea comunismului în 1989, contorsionarea postdecembristă a desăvârșit ceea ce regimul comunist și-a propus odată cu instalarea sa în 1945, implementând cu forța brută și cu toată violența instituționalizată, în toate aspectele vieții cetățenilor români, și anume experimentul totalitar de inginerie socială, cu scopul final de prefabricare a Omului Nou, pregătit pentru „societatea multilateral dezvoltată” „urcând pe culmile cele mai înalte ale comunismului”. Cum a fost posibil ca această „inginerie” – prefabricarea Omului Nou – să reziste în timp, dar și să se „trezească” din adormire la viață? Una dintre explicații ar fi aceea că sistemul a rezistat prăbușirii. Când vorbim despre sistem, acesta nu este unul abstract, ci este chiar structura fostei Securități care a supraviețuit cataclismului geopolitic și s-a apucat de afaceri după 1989, dar și ramificându-se în zona politică și instituțională. La supraviețuirea acestui sistem se mai pot adăuga și alte sisteme și subsisteme, dar și teribila subversiune ideologică via Kremlin, care „lucrează” de decenii atât în spațiul ex-sovietic, cât și în Occident.

Orchestrată de Kremlin, subversiunea ideologică reprezintă un ansamblu de tactici de război hibrid concepute nu pentru o victorie militară directă, ci pentru a slăbi și destabiliza societățile occidentale/ex-sovietice din interior. Această strategie vizează alterarea percepției realității în rândul populației, manipularea proceselor democratice și erodarea încrederii în instituțiile statului. Efectele acestei subversiuni, al modului în care aceasta a acționat și acționează se pot vedea astăzi în societatea românească, dar și în Europa. Societatea românească este demoralizată, destabilizată, într-o permanentă criză. În Europa, cele mai edificatoare exemple pentru modul în care această subversiune ideologică a acționat în ultimii peste 36 de ani de la căderea comunismului sunt chiar România și fosta Germanie de Est. De asemenea, ceea ce se întâmplă în Republica Moldova, în ultimele decenii, dar mai ales în ultimii ani, este un adevărat război hibrid cu mult mai dur decât în România. Toate aceste „prelungiri”, interferențe și metamorfozări sunt și sursa lucrurilor neduse până la capăt, a frânelor și atâtor altor

mecanisme sociale și politice gripate, compromisuri de tot felul. La toate acestea se adaugă existența și lucrătura în subteranele societății românești a Coloanei a 5-a, care s-a cocoțat până și în Parlamentul României, la vedere. Acomodări și trădare de țară. Astăzi, în România, societatea este vulnerabilă, radicalizată și extrem de polarizată. Un paradox istoric, sau poate nu chiar paradox, explicațiile sunt multiple, iar acest subiect este vast în sine.

Efectul teribil al experimentului istoric pe care România l-a traversat între 1945 și 1989, combinat cu subtila și înșelătoarea subversiune ideologică, este tocmai supraviețuirea și activarea Omului Nou. Trezirea lui la viață. Metamorfozat, profund disonant cognitiv, maleabil, fără conștiință și fără memorie istorică. Astăzi, Omul Nou este cel mai ușor de manipulat, de radicalizat, de folosit politic în manevre geostrategice, spălat pe creier, agresat, captiv în scenariu conspiraționist în care realitatea este profund trucată și rescrisă, un joc cinic cu mintea omului cu profunde efecte de sănătate mintală și socială, în cele din urmă. Omul Nou – aruncat ca un balast și trecut la pierderi colaterale atunci când este necesar în jocurile politice cu miză globală. Omul Nou este armă și carne de tun în războiul hibrid.

Fiecare român înainte de 1989 a fost o țintă pentru regimul comunist. Cartea aceasta este dedicată românilor care știu că s-au opus regimului totalitar, sub orice formă de opoziție politică, dar despre care nimeni nu mai vorbește, despre faptele acestora, mici sau mari, umbrite de timpul care trece peste trecut, acoperind drama istorică a unui popor. Și celor care nu știu și trebuie să afle. Povestea disidenței și a opoziției politice în orice formă și în orice grad de manifestare în banda joasă a regimului comunist de dinainte de 1989.

**Bine ați venit în Republica
Socialistă România!**

